

DE LORREBOER (723)

In wijk A was tegenover de zaak van slaoger Veldhuize een stoep. Slaoger Veldhuis hà z'n winkel tusse de Boslaon en De Wiel. Sommiges noemde die stoep 'de stoep van boer Van den Heuvel', mor de mêêste hadden 't over 'de stoep van Jan *****'. Zôas toe gebruikelijk was, wazze 'n hôôp mense in die jaere beter bekend onder d'r bijnaom dan onder d'r echte naam. Hum echte naam was Jan Broeren en hij had een lompe- en metaolhandel in die stoep. Voor ons uit de buurt was 't gewoon de lorreboer en nie aandere. Behaalleve bij z'n bijnaom wier Jan Broeren ok deur veul mense Jantjie Broere genoemd, omdat 't zô 'n klaain ventjie was. 't Was aareg leuk om daer wat rond te neuze, want je zag t'r netuurlijk van aalles. De familie Broeren weunde zellef in 't hange van de stoep. De opslag deeje ze in vier onbeweunbaor verklaorde stoephuisies die in 't mitte van de stoep stinge en êêntjie op 't dijksie naest 't huis van de familie Van den Heuvel. Jan koch echt van aalles. Van d'n duvel tò z'n oude moer zôôgezed. De te verkôôpe metaole, lorre en pepiere wiere gebrocht mè karrechies, kroiwaoges en aanderande karre en somtije met een vrachtoto of een luxen oto. 't Was t'r alleevel een komme en gaon van mense en in de lôôp van de tijd zag ie haalef Slierecht langskomme.

Knijnevelle

Aalle matterjaole die gebrocht wiere, mosse êêst gesorteerd worde. Daernae wier aalles soort bij soort op een grôôte weegschaol gegooïd. As 't mor waainig was, wier d'r met de unster gewoge, zô 'n weegapperaotjie met een haok d'raan. Nae 't wege wier de prijs afgemaakt, want aalle matterjaole hadde een aandere prijs. Daernae wiere de spulle soort bij soort op grôôte (schroot)hôôpe in êên van die huisies opgeslaoge. Pepier en kerton kreeg een aandere behandeling, want dà wier in een grôôte houte pers gedaen. Dà was een apperaot mè vier houte schotte, met aan de bovekant een zwengel waermee je 't pepier kon aandrukke. D'r gonge een paor touwchies om en zôô wiere d'r grôôte vierkante pakke van gemaakt. Je sting ie alleevel te verbaoze over wat een zooi daer gebrocht wier. 't Was oud koper, ijzer, staol, blek, pepier, en bordkerton en zôô. Mor netuurlijk ok veul ouwe apperaote, en olievaete, en vaarefblikke. Fernuize, potkacheltjies en complete ouwe motore wazze d'r somtije bij. Knijnevelle wiere d'r ok ingekocht. De vellechies wiere op ijzere beugels gespanne en daernae in de buitelucht aan de voorgevels van die opslaghuisies opgehangen om te drôôge. Ze zeeje dat daer bontjasse van gemaakt wiere en dà was toen nog een luxe voor de daomes. Niemand die d'r toe aanstôôt aan nam, én 't was ommers mode.

Fijn weune

Jantjie gong ok zellef mè z'n bakfietsie langs de deure. Hij riep dan luidkeels en knoerhard: "Lorrre..., lorrre....!", om kenbaor te maake dat ie in de buurt was om spulle in te kôôpe. As tie thuis kwam was 't aareg spannend of tie in de stoep vaailig naer beneejene kwam mè z'n afgelaoje bakfiets. Ikke kan m'n aage ok nog herinnere dà Jantje een administraosie mos bijhouwe. In een schriffie hieuw die de naome bij van de verkôôpers. 'k Hè nooit gezien dat die naome deur Janne gecontroleerd wiere. Of 't alleevel de echte naome wazze weet ik nie mor 'k gaot 'r mor vanuit dat 't aamel eerlijke mense wazze. Somtije hà 'k daer wel is zôô mijn twijfels over. Aan de hand van die naome kon de pliesie contrelere wie de spulle gebrocht had. As t'r dan gestole of gehêêld matterjoal gevonge was, konne ze d'n dief of d'n

hêêler hêêl êênvoudig opspore en vastzette. Hêêle is naomelijk eve aareg, of nóg aareger as stele en vandaer 't gezegde: "D'n hêêler is aareger as de steler." Kortom, d'r was alleewel wat te beleve in die stoep en dat maakte 't ok zôê fijn om daer as kaaind te weune, hoewel de huisies naer hedendaegse norme netuurlijk aan gêên enkelden aais voldeeje.

Evakkewaosie

Verkeer was t'r vâzellef nie in de stoep, dus voor kaainder was 't een idiaole omgeving om vaailig te kenne speule. Bovendien weunde d'r in de stoepe in de buurt veul kaainder van dezellefde leeftijd en dà was netuurlijk hêêlemael idiaol. Vedders ken 'k me nog herinnere dà met de Waotersnôêd in 1953 't waoter zeker êên meter hôêg in de stoep sting, en dat er een evakkewaosie is gewist. De mense wiere tijdes de waotersnôêd bij aandere mense, familie of vriende, ondergebracht. Bovendien ging 't nog hard vrieze ok. 't IJs was zôê dik en staarek dà me overdwers over 't ijs naer ons huis konne lôêpe. Hêêl spannend was dà, mor ik hoop 't toch echt nooit meer mee te hoeve maake, hoor!

Piet van Grietjies

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôême van de families Baotenburg, Brêêdveld en Vlot. De leste uitgaoves – 'n mooi kedoochie voor de suntereklaos - zijn te kôêp bij de Copy Cellar van Bas Kurreperaol, de Slierechse boekwinkels, de meseums en op maandag- en woensdagmiddag in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243).